

שהי' נראה כמו גט וגירושין דשלהמעי' הי' מרכבה למדת מלכות דאף דדוד המעי' הי' מרכבה למדה זו מ"מ בשלהמעי' כתיב וישב על כסא ה' וכתיב ויתן עליו הוד מלכות אשר לא הי' על כל מלך לפניו וגו'. ומאחר שהוסר ממלכותו הי' נראה כגירושין אבל בלחמה הי' כמי שאחזו קורדייקוס. וכן ענין אגדת המן בפרק יוה"כ"פ שהמן הי' לחם מן השמים והוא מה שאמרו לחם שמהי' אוכלין שאמר ר' ישמעאל ובי מלח' אוכלין לחם וכו' אבל מר אמר חדא ומא' ולא פליגי והיינו שבחלחמה המן הי' מזון רוחני בבחי' לבו לחמו בלחמי רק כשירד לעוה"ז נעשה מזון גשמי. וזוה"כ"פ הוא המזונות הרוחני מהמן קודם שנתגשם. ובפרק יוה"כ"פ האכילה ושתי' הוא בבחי' מן אחר שנתגשם וירד לעוה"ז :

ובו במ"ר (אחרי פ' כ"ה) בזאת יבא אהרן וכו' ר' יודן פתר קריי' ככה"ג בכניסתו לבית קה"ק חבילות חבילות של מלות יש בידו בזכות התורה וזאת התורה וכו' וחשב שם עשרה דברים שנקראו זאת שבזכות זה נכנס לקה"ק. וכבר אמרו רמז מזה שאומרים בהגדה עשרה מי יודע כו' עשרה דבריא שכל מקום שזכר המספר עשר הוא נגד ע"ס הקדושות שנס עשרת הדברות לעומתם. וקראם במד' בלשון זאת דלשון זאת הוא כמו זה רק זה הוא כשהוא מפורש לעין ומראה עליו באצבעו כמו שיהי' לעתיד (כמו"ש סוף תענית). וזאת הוא לשון נקבה וע"ד שא' בזה"ק איהו אמת ואי'י אמונה דביעקב אבי' הי' האור הי' מפורש בלב בחדת אמת כמו שנא' חתן אמת ליעקב. ובהשגחים שהם בבחי' כנס"י אף שאין מפורש כ"כ בחדת אמת מ"מ ע"י האמונה יוכל לזייר עצמו שמהי' הקב"ה עומד עליו. וכמו שא' (פסחים ג'.) כשם שאין בלבך אלא אחד מפורש בלב בחדת אמת כך אין בלבינו אלא אחד רק ע"י אמונה ונקרא זאת. וכשהאמונה הוא בכל המדות במספר עשר מורה שהוא מהימנותא שלימתא מכל וכל וזה שחשב כאן עשר פעמים זאת. וחשב הסדר כפי שחשבו המקובלים העשר ספירות בג' קוין קו ימין חכמה חסד נצח. קו שמאל בינה גבורה הוד. וקו אמצעי כתר ת"ת יסוד ומלכות לכן חשב במדרש תחלה תורה מילה שבת שהם קו ימין תורה נגד חכמה שהוא מאמר ב' מעשרה מאמרות יהי אור ואור מרמז על תורה כמ"ס ותורה אור ואי' (בר"ר פ' ג') ה' פעמים אורה. כנגד ה' חומשי תורה וכו'. מילה כנגד מדת החסד שאברהם אבי' שהי' מרכבה למדת החסד וכו'

דמענית עשירי ג"כ בא לתקן פנס אדער"ר מכל וכל וכאמור. ולכן אי' בזה"ק (ח"ג רנ"ה:) דח' בגדי כהונה כנגד שלוש ב' שמות הוי"ה ואד"י' דבגדי זהב הם כנגד ד' אותיות משם אד"י' שהוא דין דינא דמלכותא דינא. ובגדי לבן כנגד ד' אותיות הוי"ה שהם רחמים שכן מורה גוון לבן. ואכילת עיוה"כ הוא ג"כ לתקן פנס אדער"ר שהיו ההגלות ג"כ בקדושה. וזה שאמר בזה"ק (ח"ג ס"ח:) תענו את נפשותיכם נפשותיכם וכו' אשתכח בעשיראה עניא דנפשא בתרין חולקין וכו' והמפרשים פירשו בו מה שפירשו. וגראה הענין ע"פ מ"ס בחי' קוים בכל לבבך בחרי לבא יא"ס ויהייר ובכל נפשך שיש נפש טוב ונפש רע אף דהם הוא הנפש ואי' בגמ' (בכורות נ"ה.) זכרותא דדמא כבדא וכבד הוא חולקא דעשו כמ"ס בזה"ק ובחי' קוים בכ"ד ובגמ' (ברכות ס"א:) כבד כועס וכבעס אין בו שום טוב וכמו"ש ולא יהי' שריר לבית עשו מ"מ יש ג"כ נפש טוב והיינו רביעית דס שהנפש והחיות תלוי בו וזה בחלל הלב וכמו"ס בתום' (סוטה ה'). דס הלל שממנו משתות הלב וזהו נפש טוב. וכן מה שזכר נפש רוח נשמה ג"כ מוסב על נפש הישראלי הנפש טוב וזהו שא' עיניי דנפשא בתרי חולקין לנפש הבהמה לתקן הלב כסיל ולנפש טוב לתקן קיום החיים שיהי' בקדושה כמו שהי' קודם החטא. ויוה"כ"פ הוא בבחי' עלמא דלתי ואי' (ברכות י"ז.) העוה"ב אין בו אכילה ושתי' וכו' דשבת הוא רק מעין עוה"ב אי' מששים לעוה"ב כמו"ס (שם ג'.) ובא בו המלוא בענוגי הגוף בקדושה. ויוה"כ"פ שהוא לגמרי מעלמא דלתי המלוא בתענית ואין בו אכילה ושתי' ואכילת עיוה"כ כאלו התענית תשיעי ועשירי יחד מפני שהוא כמו כ"ז תעניות אחד וכ"ו כמספר שם הוי' שמתקן כל הפנס של הנשמה עצמו מאדער"ר. וזה שזכרו בגמ' עשירי ולא אמרו ב' ימים סתם שהם באים על ענין אחד :

ומטעם זה נסדר ביומא בפרק יוה"כ"פ מענין המן שאין זה בסתם רק שכל מקום יש בו שייכות להענין כמו שנסדר במס' שבת בפרק רע"ק האגדה דמתן תורה משום דכו"ע בשבת נחנה תורה ורע"ק הי' שרש חושבנ"פ כמו"ס האר"י הק' ז"ל. וכן נסדר האגדה מענין חורבן בהמ"ק במס' גיטין צ"ה הריקין שהי' נראה אז כמו גט כמו שנא' אי זה ספר כריתות אמנם ובאמת אין זה רק כמו נזקין כמו"ס (ב"ק ס'): אני הלתי את כליו ואני עתיד לבנותה. וכן נסדר בגיטין באגדות פ' מי שאחזו מענין הסרת שלמה המעי' ממלכותו